

خلاصه مقالات

کنگره سراسری ارتقای سلامت نوزاد

Iranian Congress of Neonatal Health Promotion, Feb 7-9, 2012 Mashhad, Iran

به همت: دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

با همکاری:

معاونت محترم بهداشت دانشکاه علوم پزشکی مشهد

معاونت محترم پژوهش دانشکاه علوم پزشکی مشهد

انجمن متخصصین نوزادان شمال شرق کشور

مرکز تحقیقات نوزادان دانشگاه علوم پزشکی مشهد

استفاده از حقوق بیمار برای بهبود سلامت نوزاد

شفیقه محمدی تبار^۱، آرزینا کیانی^۲، خدیجه محمدی^۳، معصومه حیدری^۴

۱. کارشناسی ارشد مامایی عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه شاهد
۲. کارشناسی ارشد مامایی عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه شاهد
۳. کارشناسی ارشد مامایی عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه شاهد
۴. کارشناسی ارشد مامایی عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه شاهد

Email: piri@shahed.ac.ir

مقدمه: حق زندگی و برخورداری از شرایط مناسب برای سلامتی و استفاده از همه ی امکانات برای سلامت ماندن، بهبودی و درمان بیماری همانند همه انسانها از حقوق اساسی نوزادان نیز می باشد. تمامی مراقبین بهداشتی از جمله پرستاران و پزشکان باید بر این امر واقف باشند و بدانند که گرچه نوزاد از خود اختیاری ندارد ولی دلیل بر این امر نیست که حقوق بیمار شامل حال او نباشد پس باید همانند یک بیمار بالغ حقوق او را نیز به رسمیت شناخت

روش مرور بر متون: مروری کتابخانه ای

یافته ها: زمانی که نوزاد باید از مراقبتهای بهداشتی برخوردار شود به عنوان یک بیمار از حقوق بیمار که بر چهار رکن اساسی استوار است نیز بهره می برد

۱. احترام به خودمختاری بیمار: این اصل ایجاب مینماید که قبل از هر اقدامی با بیمار یا قیم او مشورت صورت گیرد و توافق آنها جلب شود. بر این اساس کادر پزشکی نمی تواند بدون رضایت آگاهانه والدین نوزاد، جز در موارد اورژانس اقدامی را انجام دهد. گرچه ممکنست در مواردی باتصمیم صحیح پزشکی متفاوت و یا در تضاد باشد. اصل اساسی این است که هر دو والدین کودک، باید در مورد درمان وی رضایت دهند. در شرایط اضطراری، رضایت یکی از والدین کافی است
 ۲. ارزیابی اقدامات مفید و سودمند: بر مبنای این اصل ارائه دهندگان خدمات پزشکی بایستی کارهای مفید و در جهت کمک به بیمار را انجام دهند. گاهی سودمندی بیمار با اولیای او یا کادر پزشکی در تقابل با یکدیگر قرار میگیرند. لذا باید قبول کرد مفهوم سودمندی یک امر "بیمار محوری" (که در اینجا نوزاد است) می باشد.
 ۳. جلوگیری از آسیب و صدمه: بر مفهوم یک قاعده کلی میزان خطر مورد انتظار نیز باید با میزان فایده مورد انتظار قابل توجه باشد. پزشک باید، تشخیص بیماری، تعیین پیش آگهی، مشخص نمودن نوع درمان و درمانهای جایگزین احتمالی و آگاهی دادن در مورد هزینه درمان و احتمالات غیر قابل پیش بینی را با والدین نوزاد در میان نهد. در صورتیکه نوزاد در ارتباط با درمان و یا مراقبت پزشکی آسیب ببیند، پدر و مادر حق دریافت غرامت مالی را دارند.
 ۴. ارزش نهادن به عدالت: آنچه که بیشتر در حقوق بیمار مطرح است، برابری در دسترسی به خدمات لازم است. همه حکومتها، باید حق هر نوزادی را برای داشتن سلامتی و استفاده از همه ی امکانات برای سلامت ماندن، بهبودی و درمان بیماری را به رسمیت بشناسند و تضمین کنند که هیچ نوزادی از این حق محروم نخواهد ماند.
- نتیجه گیری:** در این مقاله تلاش خواهد شد حقوقی را که یک نوزاد به عنوان بیمار دارد یادآور شویم.

ریافت هر گونه اقدام

شوند نمی توانند از

شود که توجه به روش

مطالعه بررسی تاثیر

مراقبت ویژه در یکی

سپس، و بیماری

مقیاس PIPP اندازه

نیری در کاهش درد در

نارس لازم است که در

کانگورویی که علاوه بر

مبدول شود.